

“मीठे बच्चे- तिमी दिलमा खुशीको नगडा बज्नु पर्छ किनकि बेहदका बाबाले तिमीलाई बेहदको वर्सा दिन आउनु भएको छ।”

प्रश्न:- मायाले मनुष्यलाई कुन भ्रममा पारेर भट्काइदिएको छ, जसले गर्दा उसले स्वर्गमा जाने पुरुषार्थ गर्न सक्दैन?

उत्तर:- मायाको जुन यो पछिल्लो धमाका छ, १०० वर्षभित्र हवाईजहाज, बिजुली आदि के-के निस्किएका छन्... यस धमाकालाई हेरेर मनुष्यले सम्झन्छन् स्वर्ग त यहाँ नै छ। धन छ, महल छन्, गाडी छन्,... के चाहियो? हाम्रो लागि यहाँ नै स्वर्ग छ। यो मायाको सुख हो जसले भट्काइदिन्छ। यसैको कारणले नै उनीहरू स्वर्गमा जाने पुरुषार्थ गर्दैनन्।

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति। अहिले प्यारा बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- जो यहाँ आएर गएका छन् उनीहरूको महिमाको गायन गरिन्छ। यहाँ त कसैले जान्दैनन्। विद्वान् पण्डितले पनि जान्दैनन्। जगत् अम्बा अर्थात् जगत्का मनुष्यलाई रचना गर्नेवाली। तिमीलाई थाहा छ जसलाई जगत् अम्बा भन्दछन् उनी अहिले बच्चाहरूको सामुन्ने बसेकी छिन्। भक्तिमार्गमा त यस्तै गायन गर्दै आएका छन्। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञान मिलेको छ अर्थात् जगत् अम्बाको परिचय प्राप्त भएको छ। जगत् अम्बाको नामबाट पनि विभिन्न प्रकारका अनेक चित्र बनाएका छन्। वास्तवमा हुनत एउटै जगत् अम्बा, उनलाई नै काली भन, सरस्वती भन, दुर्गा भन, धेरै नाम राख्नाले मनुष्यहरू अल्मलिएका छन्। काली कलकत्तेवाली पनि भन्दछन्। तर त्यस्तो चित्र त हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ-यी सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। जहिले देखि भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ तब रावण राज्य पनि सुरु हुन्छ। यो त मनुष्यले जान्दैनन्, रावण के हो, राम को हुन्, यो बेहदको कथा हो। तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ रावण राज्य पूरा भएर फेरि रामराज्य सुरु हुन्छ। राम अवश्य नै सुख दिनेवाला होलान्, रावण अवश्य नै दुःख दिनेवाला होला। विश्वमा रावण राज्य हुँदाखेरि त्यसलाई शोकवाटिका भनिन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ तिमी सबै यस बेला रावण राज्यमा छौ। मुख्य यहाँको नै कुरा हो। रावण राज्यमा तिमी भ्रष्टाचारी बनेका छौ। राम अर्थात् बेहदका पिता हुनु हुन्छ सुखदायक। यस बेला सबै मनुष्य आसुरी मतमा छन्। तर रावण कुनै १० शिर भएको होइन। यो हो ५ विकारको मत, जसलाई रावण मत भनिन्छ। शिवबाबाको मत हो श्रीमत। अहिले त आसुरी सम्प्रदाय छ नि नि। यो बेहदको कुरा हो। श्रीमतबाट २१ जन्म सुख पाउँछौ। आसुरी मतबाट ६३ जन्म दुःख पाएका छौ।

तिमीले जानेका छौ यो रावण हो सबै भन्दा ठूलो दुश्मन, जसलाई जलाइरहन्छन्। बुझ्दैनन् आखिर रावणलाई जलाउन हामीले कहिले बन्द गर्नेछौं? भन्दछन्- यो रावणलाई जलाउने त परम्परा देखि चलिआएको हो। पुतला बनाएर जलाइरहन्छन्। अवश्य यो रावणले सबैलाई दुःख दिएको छ, खास भारतखण्डलाई। त्यसैले त रावण ठूलो दुश्मन भयो नि। तर यस बेहदको दुश्मनको कसैलाई पत्तै छैन। बेहदका बाबा आएर बेहदको सुख दिनु हुन्छ। यस्तो सहज कुरा पनि कुनै विद्वान्-पण्डित आदिले

२०७५ असोज २७ शनिबार १३-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीले बेहदका बाबाबाट सुखको वर्सा लिनु छ। तर फेरि घरी-
घरी तिमीले बाबालाई भुल्दछौ। भक्तिमार्गमा तिमीले पुकाउँ आएका छौ- हे बाबा, दया गर, मर्सी अन
मी। मर्सी (दया) त गरिरहन्छु। जुन-जुन भावनाबाट देवताहरूको पूजा गर्छन् त्यसै अनुसार अल्पकालको
सुख अवश्य दिन्छु। अरू कसैले सुख दिन सक्दैन। म नै हुँ सुखदाता। भक्तिमार्गमा पनि दिने त म नै हुँ।
भन्दछन् परमपिता परमात्मा। यो दिनुभयो। भगवानलाई भन्दछन्। फेरि यसो किन भन्दछौ यो धन
फलाना साधुले दिए। जब कि सुखदायक हुनु हुन्छ नै एक बाबा। गायन पनि गर्छन्- हे भगवान्, हाम्रो
दुःख हटाउनुहोस्। फेरि यस्तो किन भन्दछौ फलाना साधुले हाम्रो यो दुःख हटाइदिए, बच्चा दिए।
सम्झन्छन् उनको कृपाबाट सुख मिल्यो। धन्दामा फाइदा भयो भने सम्झन्छन् गुरु कृपा भयो। नोक्सान
भयो भने यस्तो भन्दैनन्, गुरुको अकृपा भयो। विचरा भक्तहरू नबुझिकन जे आयो त्यो भनिरहन्छन्। जो
सुन्छन् त्यसैलाई अनुसरण गरिरहन्छन्। यो पनि ड्रामा।

अहिले बाबा आएर तिमीलाई आफ्नो बनाउनु हुन्छ। बाबा सँग प्रीत राख्नमा पनि मायाले धेरै विघ्न
पार्दछ। एकदम मुखै बटारिदिन्छ। २१ जन्मको सुखदायक बाबा सँग सम्बन्ध विच्छेद गराइदिन्छ।
बाबाले सम्झाउनु हुन्छ भक्तिमार्ग र ज्ञानमार्गमा रात-दिनको फरक छ। भक्ति गर्दा-गर्दा जब कंगाल
बन्छन् तब फेरि बाबा आएर २१ जन्मको लागि तिमीलाई सम्पन्न (मालामाल) बनाइदिनु हुन्छ। त्यो
भक्ति त तिमीले जन्म-जन्मान्तर गर्दै आऔ, त्यसबाट अल्पकालको सुख मिल्छ। दुःख त धेरै छ नि।
बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु तिमी जो गुमाएको राज्य हो त्यो दिन। बेहदको कुरा भयो नि। बाँकी अरू
कुनै कुरा छैन। यी लक्ष्मी-नारायण आदि निर्विकारी देवताहरू थिए। उनीहरूको महलहरूमा कति हीरा-
जुवाहरत हुन्छन्। तिमीले अगाडि गएर धेरै कुरा देख्नेछौ। जति नजिक आउँछौ त्यति स्वर्गको दृश्य देख्दै
जान्छौ। कति ठूला ठूला दरवार हुन्छन्। झ्यालहरूमा सुन, हीरा, जुहारतको कति राम्रो श्रृंगार हुन्छ। ठिकै
छ, यो रात पूरा भएर दिन सुरु हुन्छ। जो वैकुण्ठ तिमीले दिव्य दृष्टिबाट देख्दछौ त्यो प्राक्विकलमा
अवश्य देख्नेछौ। जो विनाश दिव्य दृष्टिबाट देखेका थियौ त्यो फेरि प्राक्विकलमा देख्नेछौ। तिमीभित्र त
खुशीका नगाडा बज्नु पर्छ। हामीले बेहदका पिताबाट बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं। यो चित्र त कुनै
यथार्थ छैन। त्यो सबै तिमीले दिव्य दृष्टिबाट देख्छौ। त्यहाँ गएर रास आदि गछौं। कति चित्र आदि
बनाउँथे। जो कुरा दिव्य दृष्टिबाट बाबाले देखाउनु भएको थियो त्यो फेरि प्राक्विकलमा अवश्य हुन्छ।
तिमीलाई थाहा छ यो फोहोरी दुनियाँ समाप्त हुन्छ। तिमी यहाँ बसेका छौ श्रीमत अनुसार आफ्नो
स्वराज्य लिने पुरुषार्थमा। कहाँको त्यो भक्तिमार्ग कहाँ यो ज्ञानमार्ग। यहाँको हाल हेर के भएको छ-
खानको लागि अन्न छैन, ठूला ठूला योजना बनाइरहेका छन्। समय थोरै बाँकी छ। उनीहरूको योजना र
तिमी योजना हेर कस्ता छन्। यो कुरा कुनै शास्त्रमा छैन। रामायण आदिमा कति कथाहरू लेखिदिएका
छन्। तर त्यस्तो त होइन। रावणलाई फेरि वर्ष-वर्ष किन जलाउँछन्। रावणलाई जलाएपछि त त्यो समाप्त
हुनु पर्छ नि। भक्तिमार्गको प्राप्ति कस्तो र ज्ञानमार्गको प्राप्ति कस्तो छ! बाबाले एकदम भण्डार भरिदिनु
हुन्छ। त्यसको लागि मेहेनत छ। पवित्र अवश्य रहनु पर्छ। गायन पनि गरिन्छ अमृत छोडेर विष किन
खाने। अमृत नामबाट अमृतसरमा एक तलाउ बनाइदिएका छन्। तलाउमा डुबुल्की मार्दछन्। मानसरोवर

२०७५ असोज २७ शनिबार १३-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
नामको पनि एक तलाउ बनाइदिएका छन्। मानसरोवरको अर्थ पनि बुझ्दैनन्। मानसरोवर अर्थात्
निराकार परमपिता परमात्मा ज्ञान सागर मनुष्यको तनमा आएर यो ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। मनुष्यहरूले
बसेर कति कथा आदि बनाएका छन्। सर्व शास्त्रमई शिरोमणि गीता... फेरि त्यसमा कृष्णउवाच
लेखिदिएका छन्। फेरि कृष्णको बारेमा पनि कति कुरा लेखिदिएका छन्। सर्पले डस्यो, कृष्णले
स्त्रीहरूलाई भगाए... कति झूटो कलंक लगाएका छन्। अहिले तिमीले सम्झाउन सक्छौ। कृष्णको त कुरा
होइन। यो त ब्रह्माद्वारा परमपिता परमात्माले सबै वेद शास्त्रहरूको ग्रन्थहरूको सार बसेर बताउनु हुन्छ।
नम्बरवन हो श्रीमद्भगवद् गीता। हिन्दुहरूको धर्मशास्त्र एउटै छ, त्यसलाई खण्डन गरिदिएका छन्
त्यसैले बाँकी जो बाल-बच्चा वेद-शास्त्र छन् सबै खण्डन भएका छन्।

बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ फेरि हिंङ्दा-हिंङ्दै मायाको थप्पड खाइरहन्छन्, धारणा गर्दैनन्।
यो हो युद्धस्थल। तिमी हौ बच्चा, जो ब्राह्मण बनेका छौ। गीता आदिमा त कुनै यस्तो कुरा लेखिएको
छैन। ब्रह्माका मुखवंशावली हुन्, ब्रह्माद्वारा यज्ञ रचना गरियो। रुद्र ज्ञान यज्ञ त अवश्य हुन्छ फेरि युद्धको
मैदान कहाँबाट आयो? गायन पनि गरिएको छ राजस्व अश्वमेघ यज्ञ। यो जो रथ छ त्यसलाई हामीले
बली चढाउँछौं। उनीहरूले फेरि दष प्रजापतिका यज्ञ रचना गरेर घोडालाई बसेर स्वाहा गर्छन्। के-के
लेखिदिएका छन्। तिमीलाई थाहा छ सत्ययुगमा सृष्टि स्वर्ग थियो। त्यसैले अवश्य त्यहाँ धेरै कम हुन्छन्।
देवी-देवता थोरै थिए। अवश्य जमुनाका किनारामा राज्य हुन्छ। देवी-देवताहरूले मात्र राज्य गर्थे। त्यहाँ
त गर्मी आदि हुँदैन जहाँ कश्मिर, सिमला आदि जान परोस्। तत्त्व पनि बिल्कुल सतोप्रधान हुन्छन्। यो
पनि बुझ्नेले बुझ्दछन्। सत्ययुगलाई स्वर्ग भनिन्छ, कलियुगलाई नर्क भनिन्छ। द्वापरलाई त्यति धेरै नर्क
भनिदैन। त्रेतामा पनि दुई कला कम हुन्छन्। सबै भन्दा धेरै सुख स्वर्गमा हुन्छ। भन्दछन् फलाना
स्वर्गवासी भयो। तर स्वर्गको अर्थ बुझ्दैनन्। स्वर्गवासी भयो भने अवश्य नर्कमा थियो नि। हरेक मनुष्य
नर्कमा छ। अहिले बाबाले तिमीलाई बेहदको राज्य दिनु हुन्छ। त्यहाँ त सबै कुरा तिमी हुन्छ। तिमी
पृथ्वी, तिमी आकाश... तिमीले अटल, अखण्ड, शान्तिमय राज्य गर्नेछौ। दुःखको नाम नै हुनेछैन।
त्यसैले त्यसको लागि कति पुरुषार्थ गर्नुपर्ला। अवस्था बच्चाहरूको कस्तो छ। जानेका पनि छौ हाम्रो
मम्मा बाबाले धेरै राम्रो सँग पुरुषार्थ गर्नुहुन्छ, किन हामीले पनि पुरुषार्थ गरेर वर्सा नलिने।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! नथाक, श्रीमतमा चलिराख। श्रीमतलाई कहिल्यै बिर्सनु छैन। यसमा
धेरै होसियार हुनु पर्छ। जे सुकै गर, सोध— बाबा म यसमा अल्मलिन्छु, यसो गरेर मलाई कुनै पाप त
लाग्दैन। बाबाले कहिल्यै कसै सँग लिनु हुन्न। भक्तिमार्गमा पनि ईश्वरको लागि दान गर्छन् अनि
प्रतिफलमा फेरि लिन्छन्। शिवबाबाले लिएर के गर्नुहुन्छ, उहाँलाई कुनै महल त बनाउनु छैन। सबै कुरा
बच्चाहरूको लागि गर्नुहुन्छ। भवन बनाउनु हुन्छ त्यो पनि तिमीलाई अन्तिममा रहनको लागि। तिमी
यादगार मन्दिरहरू पनि यहाँ छन्। तिमी पनि यहाँ बसेका छौ। जो सेवाधारी बच्चाहरू छन् तिनीहरूले
अगाडि गएर धेरै रौनक देख्नेछन्। यहाँ बसी बसी स्वर्गमा चक्कर लगाइरहने छन्। फेरि त्यहाँ गएर महल
बनाउन्छन्। भवनको कम्पिटिशन हुन्छ नि। अहिले १०० वर्षमा कति बनाएका छन्। विश्वको स्वर्ग जस्तै
बनाइदिएका छन्। त्यसैले १०० वर्षमा त्यहाँ के हुनेछैन भन्ने सम्झन्छौ। सारा विज्ञान त्यहाँ तिमी काममा

२०७५ असोज २७ शनिबार १३-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 आउँछ। विज्ञानको सुख नै त्यहाँ हुन्छ। यहाँ त दुःख छ। विज्ञानमा कति मेहनत गर्छन्। तिमी बच्चाहरूले
 सम्झन्छौ यसले केवल आफ्नो बडाई गरिरहेको छ, अल्पकाल क्षणभंगुर सुख छ, यो मायाको अन्त्यको
 पम्प हो। यी हवाइजहाज, रकेट अदिमा अहिले यात्रा गर्छन्। पहिला यी सबै साधन थिएनन्। बिजुली
 आदि पनि थिएन। यी सबै हुन् मायाको सुख जसले मनुष्यलाई भट्काइदिन्छ। मनुष्य सम्झन्छन्— यही नै
 स्वर्ग छ। विमान आदि स्वर्गमा थिए, अहिले स्वर्ग छ नि। यो सम्झदैनन् स्वर्गको लागि त अहिले तयारी
 भइरहेको छ। सम्झन्छन् धन छ, महल छन्, हाम्रो लागि यहाँ नै स्वर्ग छ। ठिकै छ, तिम्रो तकदीरमा यही
 स्वर्ग छ। हामीलाई त मेहेनत गरेर सच्चा-सच्चा स्वर्गमा जानु छ, जसको लागि तिमिले पुरुषार्थ गर्छौ।
 पुरुषार्थमा सुस्त हुनु हुँदैन। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पुरुषार्थ गर्नु छ। सेवा गर्नु छ। स्वयं पवित्र बनेर आफ्ना
 मित्र-सम्बन्धीहरू आदिलाई पनि लायक बनाऊ, मीठा-मीठा कुरा सुनाऊ। बाबाले दुई पिताको प्वाइन्ट
 धेरै राम्रो सँग सम्झाउनु भएको छ। वर्सा बाबाबाट मिल्छ जायदादको। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता— पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पुरुषार्थमा कहिल्यै पनि थाक्नु हुँदैन। धेरै सावधानी पूर्वक श्रीमतमा चलिरहनु छ।
 अल्मलिनु हुँदैन।
- २) कुनै पनि पाप कर्म गर्नु हुँदैन। सच्चा-सच्चा स्वर्गमा जानको लागि पवित्र बन्ने र बनाउने
 सेवा गर्नु छ।

वरदानः— अनासक्त बनी लौकिकलाई सन्तुष्ट गर्दै ईश्वरीय कमाइ जम्मा गर्ने राजयुक्त भव

कति बच्चाहरूले लौकिक कार्य, लौकिक प्रवृत्ति, लौकिक सम्बन्ध-सम्पर्कसँगको कर्तव्य
 पूरा गरेर आफ्नो विशाल बुद्धिद्वारा सबैलाई सन्तुष्ट पनि बनाउँछन् एवं ईश्वरीय कमाइको
 रहस्यलाई बुझेर विशेष हिस्सा पनि निकाल्छन्। यस्ता एकनामी एवं इकोनमी (मितव्ययी)
 अनासक्त बच्चा छन् जो सर्व खजाना, समय, शक्ति एवं स्थूल धनलाई लौकिकबाट
 एकनामी गरेर अलौकिक कार्यमा विशाल दिलबाट लगाउँछन्। यस्ता युक्तियुक्त राजयुक्त
 बच्चा नै महिमा योग्य हुन्छन्।

स्लोगनः— स्मृति स्वरूप बनेर हर कर्म गर्ने नै प्रकाश स्तम्भ (लाइट हाउस) बन्छन्।